

SNIEGĄ TYLIAI BERDAMA SEKA PASAKĄ ŽIEMA

TIKSLAS. Aptarti su vaikais Advento laikotarpį, jo dainas, Kalėdų sutikimo tradicijas, papročius, skatinti bendravimą tarp tėvų ir vaikų, pagarbą tautos palikimui, skatinti domėjimąsiai liaudies kūryba.

PRIEMONĖS. Stalas, staltiesė, šienas, vaišės ant stalo žvakė, dubuo su vandeniu, batai.

METODAI. Pokalbis, deklamavimas, vaidinimas, šokimas, dainavimas, pasakojimas.

RENGINIO EIGA.

1. Ilona deklamuoja P. Vaičiūno eilėraštį “Žiemos gélės” (Tuo metu už durų girdisi atvykstančių svečių garsai):

*Saulė perlais barsto sniegą,
Sniego pusny žemė miega.*

*Ramumėlis, tylumėlis!
Vien tik baltos sniego gélės!*

*Balta, šalta sniego plote,
Noris rėkti, rankom ploti!*

*Balta, šalta, kad net diegia.
- Labas, žeme baltasniege!*

*Žemė tyli kaip pabūgus.
Ją užmigdė sniego pūgos.*

2. Šeimininkai dainuoja “Svečių sutikimo daina”.

*Ar gerą kelią svečiai keliavo (2k.),
Ar nesutiko vilko ant kelio (2k.).*

*Tai gerą kelią svečiai keliavo (2k.),
Tai nesutiko vilko ant kelio (2k.).*

*Ar gerą kelią svečiai keliavo (2k.),
Ar neišbarstė saldžių pyragų (2k.).*

*Tai gerą kelią svečiai keliavo (2k.),
Tai neišbarstė saldžių pyragų (2k.).*

3. Šeimininkai (Jovita ir Augustinas) susodina svečius už stalo.

Šeimininkė: Niūrios, tamsios dienos. Nespėja išaušti ir vėl temsta. Gamta apmirė ir sustingo kažko laukdama. Prityla juokai, linksmybės, niekas nekelia vestuvinių, nepramogauja. Šis laikas vadinamas adventu.

Šeimininkas: Adventas – tai didysis laukimas. O ko mes laukiame?

Visi: Šventės.

Šeimininkas: Šventės būtinai reikia laukti, tik tada ji bus smagi.

Tomas: Mūsų seneliai Kalėdų laukdavo nuo pat gruodžio mėnesio pradžios. Kad ilgais žiemos vakarais nebūtų nuobodu, mūsles mindavo, žaidimus žaisdavo, jvairias skaičiuotes kurdavo, advento ir Kalėdų dainas dainuodavo.

Vytukas: Advento ir Kalėdų dainos labai iškilmingos, jose yra pasikartojančių paslaptinę žodžių – “leliumai”, “lilima”, “kalėda”. Tai tikros mūsų senolių giesmės.

Visi dainuoja “Kalėda”:

Kam tavo vilkeli, akelės šviesios, kalėda,
Pas karalių buvau, žvaigždeles skaičiavau, kalėda.

Kam tavo vilkeli, auselės ilgos, kalėda,
Pas karalių buvau, vis karaliaus klausiau, kalėda.

Kam tavo vilkeli, liežuvėlis ilgas, kalėda,
Pas karalių buvau, vis karaliaus klausiau, kalėda.

Kam tavo vilkeli, uodegėlė ilga, kalėda,
Pas karalių buvau, pakajėlius šlaviau, kalėda.

Kam tavo vilkeli, kojelės greitos, kalėda,
Pas karalių buvau, laiškelius nešiojau, kalėda.

4. Tuo metu pasigirsta dar vienų svečių garsai. Šeimininkė pakviečia juos į vidų.

Šeimininkas: Mes jau spėjome apsilti. O jūs tikriausiai labai sušalote. Tai gal pašokime?

Visi: Pašokime.

Visi šoka “Kiškeli nabagėli”

5. **Šeimininkė:** Gal svečiai galėtų padainuoti savo krašto adventinę dainą?
Svečiai: Žinoma galime. Prašom.

Svečiai dainuoja “Sodai sodai leliumoj”:

*Sodai sodai, leliumoj,
Sodeliai žalieji, leliumoj.*

*Jau jūs nesprogsit, leliumoj,
Jau jūs nežaliuosit, leliumoj.*

*Užeis žiema, leliumoj.
Gili žiema, leliumoj.*

*Kiški, kiški, leliumoj,
Tavo trumpos kojelės, leliumoj.*

6. **Visi:** Nuostabi daina.

Ingrida: Pilna piesta aguonų pieno.
O valgių valgių – Dievo duota...
Atnešk, seneli, kuokštą šieno,
Užtieskim staltiese raštuota.

Kristina: Močiutės šližikai atšalo,-
Apvalūs – krinta iš rieškučių.
Visi šį vakarą prie stalo
Susėsim ramūs švęsti Kūčių.

Ovidijus: Visi laukiamė Kūčių... Pirmiausia tėvelis atneša glėbelį šieno, paskleidžia jį ant stalo. Motulė atneša baltą, gražią staltiesę. Taiso šienelį ant stalo, kloja baltą staltiesę.

Lijana: Ant stalo motulė pirmiausia deda plotkeles.

Ernestas: Paskui neša tėvelis didelį duonos kepalą. Tėvelis pjausto, raiko pilną stalą ir laimina jį sakydamas:

Augustinas: - Kad per visus metelius turėtum pilnai valgyti duonelės... ir dar žvérelianam turėtum ko duoti.

Kestutis: Tada motulė neša visokius valgius ant stalo: silkę, žuvį, grybus, šližikus, aguonpienį, kisielių, obuolių kompotą, medaus, žalių obuolių... Reikia suvalgyti 12 patiekalų.

Jovita ir Augustinas: Prie Kūčių stalo sėsdavo tik sužibus vakarei žvaigždei.

Erika: Po dienos kitos bus Kalėdos. Mes visi labai laukiame jų, ruošiamės joms: gaminame žaisliukus eglutei, rašome advento laiškus draugams, kuriuose siunciame ne tik malonius linkėjimus, bet ir geranoriškus patarimus, perspėjimus arba atsiprašymus.

7. **Ilona:** Kūčių vakarą jaunimas, o ypač merginos mėgo burtis.

Vaikai vaizduoja būrimąsi (Mėto batus, lašina vašką į vandenį ir kt.).

8. **Valentas:** Yra daug ir Kalėdų burtų.

9. **Justinas:** Kalėdų rytą, tuoj atsikėlus, negalima nieko dirbti: nei trobos šluoti, nei krosnies kurti.

Kalėdų rytą eina kuo anksčiau gyvulių šerti. Sako, rudenį greičiau nudirbsią laukus.

Ilona: Kalėdų pirmą dieną negalima valgyti su peiliu, nes ištiks nelaimė.

Jovita: Pirmą Kalėdų dieną negalima galvos šukuoti, nes žvirbliai rūtas iškapos.

Augustinas: Pirmą Kalėdų dieną lesina vištasis lauke, kad jos per metus tvarkingai dėtų kiaušinius ir neiškrikty.

10. **Svečiai:** Na, mums jau laikas traukti namo. Smagiai pasėdėjome, pakalbėjome.

11. **Šeimininkai** dainuoja svečių išvarymo dainą:

Išvažiuokit svečiai mano
Kol da nesutemo(2k.).
Kai sutems tamši naktis
Neberasit kelio(2k.).

Mano svečiai trepu trepu
Nenor išvažiuoti(2k.).
Gaspadinė visko turi
Nenor nieko duoti(2k.).

Ruods buvo, ruods buvo
Ruods susitikti(2k.).

*Tik neruods, nemalonu,
Kad reiks išsiskirti(2k.).*

12. Padėkojama svečiams už kantrybę.